

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSO Marian Kociołek

po rozpoznaniu 19 lipca 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Telewizja (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko Grupa (...) Spółki Akcyjnej w W.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

1. zabezpieczyć roszczenie Telewizji (...) Spółki Akcyjnej w W. o zaniechanie naruszeń na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz o zaniechanie niedozwolonych działań na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez nakazanie Grupie (...) Spółce Akcyjnej w W. zaniechania rozpowszechniania programów Telewizja (...) i Telewizja (...) w serwisie internetowym [www\(...\).pl](http://www(...).pl) w jakikolwiek sposób oraz poprzez usunięcie z odtwarzacza multimedialnego ((...)) znajdującego się w ramach serwisu internetowego [www\(...\).pl](http://www(...).pl) sygnału obejmującego nadania programów Telewizja (...) i Telewizja (...) - w okresie jednego roku od dnia udzielenia zabezpieczenia,

2. wyznaczyć Telewizja (...) Spółce Akcyjnej w W. dwutygodniowy termin, do wniesienia pisma wszczynającego postępowanie pod rygorem upadku zabezpieczenia.

SSO Marian Kociołek

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 maja 2017 r. Telewizja (...) S.A. z siedzibą w W. (wnioskodawca, uprawniona) wniosła o udzielenie zabezpieczenie przed wszczęciem postępowania roszczeń niepieniężnych o zaniechanie naruszeń na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz zaniechanie niedozwolonych działań na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji przysługujących wnioskodawcy względem Grupa (...) S.A. z siedzibą w W. (obowiązana) poprzez nakazanie obowiązanej zaniechania rozpowszechniania programów Telewizja (...) i Telewizja (...) w serwisie internetowym [www\(...\).pl](http://www(...).pl) w jakikolwiek sposób oraz poprzez usunięcie z odtwarzacza multimedialnego ((...)) znajdującego się w ramach serwisu internetowego [www\(...\).pl](http://www(...).pl) sygnału obejmującego nadania programów Telewizja (...) i Telewizja (...), na okres jednego roku od dnia udzielenia zabezpieczenia (wniosek k. 2-12).

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 730 i 7301 k.p.c. przesłankami ustawowymi zabezpieczenia roszczenia są uwiarygodnienie roszczenia, tj. uprawdopodobnienie jego zasadności oraz uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Tak wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c., oznacza, że uprawniony przedstawił i należyście uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Sąd na etapie postępowania zabezpieczającego nie rozpoznaje meritum sporu, a ocenia jedynie wiarygodność istnienia roszczenia na podstawie posiadanego materiału procesowego. Roszczenie jest wiarygodne, jeśli istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne. Wnioskodawca winien jedynie uprawdopodobnić wiarygodność swojego roszczenia, gdyż zakres badania wniosku przez Sąd ma charakter ograniczony, rozstrzygnięcie zaś ma charakter tymczasowy i niczego nie przesądza (por. postanowienie SA w Lublinie z 12.02.1997 r., I ACz 38/97, Apel.-Lub. 1997/3/14).

Odnosząc się do pierwszej z przesłanek udzielenia zabezpieczenia należało uznać – nie przesądzając o zasadności powództwa w sprawie – że uprawniona zdołała uprawdopodobnić roszczenia, o zabezpieczenie których wniosła. Uprawniona wskazała, że począwszy od grudnia 2016 r. obowiązana za pośrednictwem serwisu internetowego [www\(...\).pl](http://www(...).pl) prowadzi działalność polegającą na udostępnianiu programów Telewizja (...) i Telewizja (...) na prowadzonym przez obowiązana portalu internetowym, przez co obowiązana narusza przysługujące uprawnionej prawa pokrewne do nadań programów. Zważyć należy, że prawa pokrewne to zbiorcza nazwa różnych dóbr niematerialnych objętych prawami wyłącznymi, objętych ochroną prawną autorską. Zgodnie z art. 97 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (dalej jako: „PrAut”), bez uszczerbku dla praw twórców, artystów wykonawców, producentów fonogramów i wideogramów, organizacji radiowej lub telewizyjnej przysługuje wyłączne prawo do rozporządzania i korzystania ze swoich nadań programów w zakresie: utrwalania; zwielokrotniania określoną techniką; nadawania przez inną organizację radiową lub telewizyjną; reemitowania; wprowadzania do obrotu ich utwaleń; odtwarzania w miejscach dostępnych za opłatą wstępu; udostępniania ich utwaleń w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i w czasie przez siebie wybranym. Przepis ma zastosowanie m.in. do nadań programów organizacji radiowej i telewizyjnej, która ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 99 pkt 1 PrAut). Przepisy ustawy nie wykluczają możliwości utożsamiania pojęcia organizacji radiowej lub telewizyjnej z pojęciem nadawcy, za którego zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji uważa się osobę fizyczną, osobę prawną lub osobową spółkę handlową, która tworzy i zestawia program oraz rozpowszechnia go lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechniania (art. 4 pkt 5). Za program uważa się z kolei uporządkowany zestaw audycji, przekazów handlowych lub innych przekazów, rozpowszechniany w całości, w sposób umożliwiający jednoczesny odbiór przez odbiorców w ustalonym przez nadawcę układzie (art. 4 pkt 6). Przedmiotem praw organizacji nadawczych są „nadania programów”, czyli emisje radiowe lub telewizyjne precyzyjnie określone w doktrynie jako „każdy dowolnie wyodrębniony odcinek nadawanych programów radiowych lub telewizyjnych, niezależnie od tego, czy składają się nań utwory chronione prawem autorskim i czy wykorzystano w nim dobra niematerialne stanowiące przedmiot innych praw pokrewnych” (M. Czajkowska-Dąbrowska, w: Komentarz, red. J. Barta, R. Markiewicz, 2011). Zasadniczo nie ma znaczenia, czy zestawienie poszczególnych elementów programu jest twórcze, czy nie, ponieważ uzasadnieniem przyznania ochrony jest wkład finansowo organizacyjny, a nie kreatywny, w wytworzenie i emisję programu.

W świetle powyższego zważyć należy, że faktem notoryjnym jest, że wnioskodawca jest nadawcą programów Telewizja (...) oraz Telewizja (...), w skrócie odpowiednio (...) oraz (...), zatem niewątpliwie na podstawie art. 97 PrAut posiada wyłączne prawo do nadań tych programów, a więc także w zakresie ich reemitowania, przez które rozumie się rozpowszechnianie programu przez inny podmiot niż pierwotnie nadający, drogą przejmowania w całości i bez zmian programu organizacji radiowej lub telewizyjnej oraz równoczesnego i integralnego przekazywania tego programu do powszechnego odbioru. Przy czym wskazuje się, że z równoczesnością mamy do czynienia wówczas, gdy program rozpowszechniany przez pierwotnego nadawcę nie jest utrwalany przez podmiot dokonujący reemisji na nośniku

materialnym (np. płycie DVD) i przesyłany do powszechnego odbioru w późniejszym terminie. Z kolei o integralności rozpowszechniania można mówić, gdy podmiot dokonujący reemisji nie wprowadza do treści programu pierwotnego nadawcy jakichkolwiek zmian. Nie ma zatem integralności wówczas gdy cudzy program jest przerywany w celu rozpowszechniania w nim przez inny podmiot „własnych” audycji, reklam lub gdy dokonywane jest tłumaczenie choćby niektórych utworów wchodzących w skład reemitowanego programu pierwotnego nadawcy.

Z przedstawionych przez uprawnioną okoliczności, z załączonych zrzutów ekranu ze strony internetowej obowiązanej oraz z nagrań procesu odtwarzania kanałów (...) i (...) wynika, że obowiązana bez zgody uprawnionej wykorzystuje tzw. streaming, przez który określa się stosowanie technologii umożliwiającej pobieranie z sieci danych „strumieniowo” i odtwarzanie ich - w zasadzie - równocześnie z nawiązaniem połączenia (z odbiorem danych). Treści określane, jako program radiowy lub telewizyjny zostają poddane streamingowi i przekazane przez internet do komputera odbiorcy. Nie ma tu tradycyjnie rozumianego, występującego przy nadaniach radiowych czy telewizyjnych, przesyłania sygnałów emisyjnych drogą naziemną czy kablową. Dane muszą być w istocie przesyłane odrębnie do każdego pojedynczego odbiorcy. Streamingowi „jako takiemu”, trudno przyznać rangę odrębnego pola eksploatacji. Stanowi on raczej pewną technikę przesyłu treści, która może być użyta do korzystania z utworów w różny sposób.

Okoliczność, że na portalu internetowym należącym do obowiązanej reemitowane są kanały telewizyjne (...) i (...), umożliwiając ich nieograniczony odbiór każdemu użytkownikowi internetu z terenu P. na dowolnym urządzeniu z przeglądarką internetową z funkcją multimedialną potwierdza załączona do wniosku opinia prywatna. Co prawda wskazuje się, iż opinie prywatne nie są tożsame z opiniami sporządzanymi na polecenie sądu przez biegłych sądowych i nie mogą zastępować opinii biegłych sądowych, a co za tym idzie nie są dowodem na okoliczności wymagające wiadomości specjalnych. Wskazać jednak należy, że opinię prywatną odmiennie należy traktować w postępowaniu zabezpieczającym. W tym postępowaniu rozstrzygnięcie opiera się na instytucji uprawdopodobnienia, co oznacza, iż zaoferowanie sądowi opinii prywatnej jest realnym środkiem uwiarygodnienia twierdzeń, stanowiących podstawę wniosku. Postępowanie zabezpieczające jest postępowaniem przyspieszonym i względnie odformalizowanym, w związku z tym nie wymaga powołania przez wnioskodawcę dowodu z opinii biegłego w ścisłym rozumieniu przepisów postępowania cywilnego.

Mając na uwadze powyższe naruszenie, należy zważyć, że stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1 PrAut, uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa zaniechania naruszania. W związku z powyższym uprawniona uprawdopodobniła, że przysługuje jej roszczenie objęte wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia.

Uprawniona zdołała uprawdopodobnić także roszczenie o zaniechanie niedozwolonych działań. Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać zaniechania niedozwolonych działań. Treścią roszczenia jest żądanie zaniechania (zaprzestania) niedozwolonych działań. Można z niego korzystać w trzech sytuacjach. Po pierwsze, gdy czyn nieuczciwej konkurencji został już popełniony i trwa stan faktyczny podpadający pod jeden (lub więcej) przepisów ZNKU. Po drugie, jeżeli czyn taki jeszcze się nie wydarzył, lecz zachodzi obawa, że zostanie on popełniony i istniejący stan faktyczny zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta. Po trzecie, jeśli wprawdzie nie trwa już stan naruszenia interesu innego przedsiębiorcy lub klienta, lecz zachodzi niebezpieczeństwo ponowienia czynu nieuczciwej konkurencji. Z kolei zgodnie z art. 3 u.z.n.k. czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Naruszenie prawa wypada uznać za czyn nieuczciwej konkurencji, jeżeli dzięki temu naruszeniu dopuszczający się go przedsiębiorca uzyskuje korzyści w sferze gospodarczej, w szczególności, zyskuje przewagę nad swymi konkurentami, wskutek czego zaczyna zagrażać ich interesom lub interesom ich klientów albo je narusza.

Z przedstawionych przez wnioskodawcę okoliczności wynika, że rozpowszechnianie przez obowiązaną nadań programów bez zgody uprawnionej jest działaniem sprzecznym z prawem, naruszającym interesy Telewizji (...), czyli przedsiębiorcy także działającego na rynku medialnym. Działanie obowiązanej może zatem doprowadzić do spadku oglądalności programów emitowanych przez uprawnioną w tradycyjny sposób, a tym samym do spadku

przychodów uzyskiwanych przez uprawnioną głównie z tytułu pobieranych opłat od reklamodawców za dotarcie ich przekazów handlowych do określonej grupy widzów, zwiększając przy tym liczbę odbiorców portalu internetowego obowiązanej. W związku z powyższym należało uznać, że wnioskodawca uprawdopodobnił także istnienie roszczenia o zaniechanie niedozwolonych działań.

W odniesieniu do drugiej przesłanki udzielenia zabezpieczenia roszczenia, wskazać należy, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Interes prawny, jako przesłanka zabezpieczenia istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu „należytej ochrony prawnej”, zanim uzyska ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia. Nie ulega zatem wątpliwości, że reemisja nadań programów przez obowiązaną ma charakter nieodwracalny i jeżeli przyszłe powództwo wnioskodawcy okazałoby się, w zakresie roszczeń objętych wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, uzasadnione, przywrócenie stanu poprzedniego w oparciu o zapadły wyrok sankcjonujący byłoby niemożliwe. Skutecznym środkiem zabezpieczenia jest nakazanie obowiązanej zaniechania rozpowszechniania programów Telewizja (...) i Telewizja (...) w serwisie internetowym należącym do obowiązanej w jakikolwiek sposób oraz usunięcie z odtwarzacza multimedialnego znajdującego się w ramach serwisu internetowego www.(...).pl sygnału obejmującego nadania ww. programów, w okresie wnioskowanym przez uprawnioną, a więc w okresie jednego roku od udzielenia zabezpieczenia.

Z uwagi na spełnienie przesłanek z art. 730 § 1 k.p.c. i art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c., Sąd postanowił jak w punkcie 1 sentencji.

Zgodnie z art. 733 k.p.c. udzielając zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania w sprawie, sąd wyznacza termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia, przy czym termin ten nie może przekraczać dwóch tygodni. W związku z powyższym orzeczono, jak w punkcie 2 sentencji.

SSO Marian Kociołek

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

SSO Marian Kociołek